

for de krænkelse af menneskerettighederne, som efter Kristeligt Folkepartis opfattelse helt klart har fundet sted i Tjetjenien, altså bagud i tid.

Udenrigsministeren har så i dag på regeringens vegne redegjort for, hvorfor VK-regeringen – overraskende, vil jeg sige – ikke ønsker at rejse en sag mod Rusland ved Menneskerettighedsdomstolen.

Udenrigsministeren og ordførerne for Venstre og Konservative har med lidt forskellige begrundelser henvist til, at der er sket positive fremskridt i Tjetjenien, om end ikke nok, og at det i sig selv begrundes, at man ikke ønsker at rejse en sag mod Rusland ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Kristeligt Folkeparti mener, at man da godt kan finde fremskridt i processen, men også, at disse fremskridt har en tendens til i specielt udenrigsministerens og Venstres og Konservativs ordførerindlæg at være blevet overvurderet.

Men uanset hvordan man nu vil måle de fremskridt, der har været på området, måske ikke mindst i år, så ændrer det jo ikke noget i forhold til det standpunkt, som vi indtog sidste år i forbindelse med det brev, der blev afsendt til den daværende udenrigsminister, nemlig at vi ønsker at se på, om Rusland har overtrådt menneskerettighederne, altså bagud i tid. Det har ikke så meget med fremtiden at gøre.

Derfor vil jeg sige, at vores synspunkt er det samme, som det var sidste år, og det er derfor, vi også er medforlagsstillere til det forslag til vedtagelse, som hr. Søren Søndergaard på vegne af Enhedslisten, Dansk Folkeparti, SF og Kristeligt Folkeparti læste op tidligere i debatten.

Hvis der for alvor er noget nyt i situationen, sådan som vi ser det fra Kristeligt Folkepartis side, jamen så er det, at Venstre og Konservative har skiftet holdning, hvorefter man må sige, at den nye VK-regering så har indtaget præcis den samme holdning, som den tidligere SR-regering havde. Jeg mener, det er helt åbenbart efter debatten i dag, at sådan forholder det sig, og det skal jeg ikke specielt skose Venstre og De Konservative for, det står ethvert parti frit for at skifte holdning. Men det er nu sådan, som vi ser det efter det forløb, der har været.

Kl. 13.40

Jeg vil også godt sige, at sidste år var vi i forbindelse med debatten i Folketinget den 17. maj medforlagsstillere til forslag til vedtagelse nr. V 120, som jo i alt væsentligt er udgangspunkt for det forslag til vedtagelse, som er fremsat af fru

Hanne Severinsen på vegne af en række partier. Uanset at vi i dag selv er medforlagsstillere til et forslag til vedtagelse, vil vi, fordi det ikke kommer til afstemning først, derfor godt kunne støtte det forslag til vedtagelse, som er fremsat af en række partier, og som peger fremad med hensyn til, hvad der skal ske for at få en løsning på konflikten. Vi er helt enige i det, og derfor vil jeg også godt bifalde det, som fru Elisabeth Arnold sagde. Jeg er overbevist om, at alle i Folketinget ønsker, at der skal ske noget for at få bragt de russiske krænkelse af menneskerettighederne til ophør og finde en politisk løsning på konflikten i Tjetjenien. Det synes jeg er meget smukt, og det kan sådan set også manifestere sig, uanset at der kan være uenighed om, hvorvidt der skal rejses en sag mod Rusland ved Menneskerettighedsdomstolen eller ej.

Vi havde gerne set det sidste, men vi er absolut med på, også med hensyn til det mere fremadrettede, altså at finde en politisk løsning på konflikten, at give regeringen den opbakning, der skal til, for at vi som EU-formandskabsland kan få den fornødne pondus til forhåbentlig at være med til at bane vejen for, at vi får bragt de uhyrligheder, der sker i Tjetjenien, til ophør.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg er meget tilfreds med, at hr. Jann Sjørnsen netop anerkender, at det, vi har prøvet, er at se fremad, og derfor vil jeg også spørge: Kan det ikke også anerkendes, at man, når man vurderer, hvilken betydning det vil have i den nuværende situation at rejse sag, kan komme til den konklusion, at det godt kan være, det er rigtigt at kigge bagud, men at det vigtigste sådan set er at kigge fremad?

Resolutionen om at anlægge sag er 2 år gammel, og der er sket meget siden. Vi vurderer – og det er en vurdering, som også Europarådet anlægger – at nu er det vigtigste at holde russerne fast i de mikrofremskridt, de har gjort, og at det måske i virkeligheden kunne komme til at virke modsat, hvis vi fastholdt det, som vi sidste sommer syntes var fornuftigt, men som jeg i hvert fald ikke i dag synes er fornuftigt i denne situation. Det betyder ikke, at det måske kan være fornuftigt, hvis alt det andet nu slet ikke virker.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg anerkender fuldt ud Venstres og fru Hanne Severinsens m.fl. ændrede vurdering af situatio-